

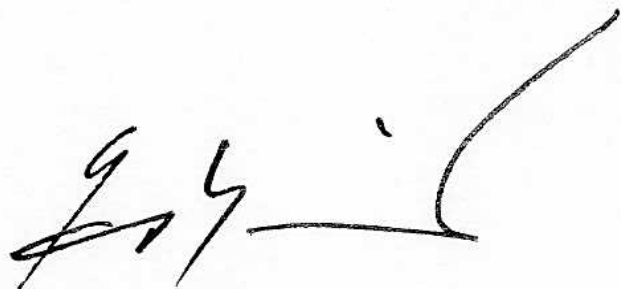
Číslo: 3228-2009-BA

ROZHODNUTIE
prezidenta Slovenskej republiky

o vrátení zákona z 10. septembra 2009, ktorým sa mení a dopĺňa zákon
č. 190/2003 Z. z. o strelných zbraniach a strelive a o zmene a doplnení
niektorých zákonov v znení neskorších predpisov

Predkladá:

Ivan Gašparovič
prezident Slovenskej republiky

A handwritten signature in black ink, consisting of stylized, cursive letters that appear to read 'Ivan Gašparovič'. The signature is written over a horizontal line.

Bratislava 28. septembra 2009

Na rokovanie

Národnej rady Slovenskej republiky

I

Podľa čl. 102 ods. 1 písm. o) Ústavy Slovenskej republiky vraciam Národnej rade Slovenskej republiky zákon z 10. septembra 2009, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 190/2003 Z. z. o strelných zbraniach a strelive a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov .

Navrhujem, aby Národná rada Slovenskej republiky zákon pri opätovnom prerokovaní schválila so zmenami, ktoré sú uvedené v časti III .

II

Zákon z 10. septembra 2009, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 190/2003 Z. z. o strelných zbraniach a strelive a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „schválený zákon „) sleduje dva účely. V prvom rade jeho prijatie je reakciou na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 20. mája 2009 č. PL . ÚS 15/06 - 95. Ústavný súd Slovenskej republiky v ňom rozhodol, že niektoré ustanovenia zákona č.190/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov nie sú v súlade s vybranými článkami Ústavy Slovenskej republiky. Okrem iného rozhodol, že ustanovenia § 39 ods. 2 a § 59 písm. b) a c) zákona č. 190/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov nie sú v súlade s čl. 20 ods. 1 a 4 Ústavy Slovenskej republiky. Schváleným zákonom sa preto zo zákona o strelných zbraniach a strelive a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov vypúšťajú ustanovenia, o ktorých nesúlade Ústavný súd Slovenskej republiky rozhodol (§ 19 ods. 1 písm. c) a ods. 2 písm. b), § 19 ods. 3 a 4 ,§ 39 ods. 2 a § 59 písm. b) a c)) a niektoré ustanovenia sa menia (§ 19 ods. 1 písm. a) a b) a § 19 ods. 2 písm. a).

Okrem tohto účelu schválený zákon opätovne mimo sústavy noriem trestného práva ustanovuje tzv. zbraňovú amnestiu, ktorej cieľom je zánik

trestnosti nedovoleného ozbrojovania osôb, ktoré bez povolenia držia strelnú zbraň alebo strelivo, ak v ustanovenej lehote dobrovoľne odovzdajú tieto zbrane a strelivo do úschovy ktorémukol'vek útvaru Policajného zboru.

Vo vzťahu k platnému zneniu ustanovení § 39 ods. 2 a § 59 písm. b) a c) zákona č. 190/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov Ústavný súd Slovenskej republiky rozhodol, že nie sú v súlade s čl. 20 ods. 1 a 4 Ústavy Slovenskej republiky. Nesúlad uvedených ustanovení spočíva podľa rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky v zásahu do vlastníctva zbraní a streliva i proti vôli vlastníkov postupom podľa § 39 ods. 2 a § 59 písm. b) a c), ktorý núti vlastníkov, aby vlastníctvo zbraní alebo streliva previedli na iného oprávneného držiteľa alebo požiadali o ich zničenie, znehodnotenie alebo výrobu rezu zbrane. Pritom sa ani neustanovuje nárok na náhradu za takto ustanovené obmedzenie vlastníckeho práva.

Aj napriek tomu, že schválený zákon vypúšťa alebo mení ustanovenia, ktorých nesúlad s Ústavou Slovenskej republiky sa konštatoval, podľa čl. I 11. bodu sa do zákona vkladá nový § 72b. Ide o ustanovenie zániku trestnosti činu nedovoleného ozbrojovania od 1. októbra 2009 do 30. apríla 2010. Podľa čl. I 11. bodu § 72b ods.2 sa do zákona opätovne vkladá ustanovenie, ktoré umožňuje vyvlastnenie zbrane v prospech štátu priamo zákonom a bez náhrady tým, že sa ustanovuje: „Ak osoba o zaevidovanie zbrane nepožiada alebo neprevedie vlastníctvo zbrane na inú osobu podľa odseku 4 v ustanovenej lehote, zbraň sa stáva vlastníctvom štátu, ktoré spravuje ministerstvo.“

V náleze Ústavného súdu Slovenskej republiky z 20. mája 2009 č. PL.ÚS 15/06-95 sa v súvislosti s § 39 ods. 2 zákona č. 190/2003 Z. z. (t. j. s pripadnutím zbraní a streliva do vlastníctva štátu) uvádza: „Podľa názoru ústavného súdu ustanovenie § 39 ods. 2 zákona o strelných zbraniach za určitých podmienok (neoznámenie ani po výzve policajného orgánu po uplynutí jedného roka od vzatia do úschovy „ako sa má s vecou naložiť“) zavádza priamo zo zákona prepadnutie zbrane a streliva v prospech štátu bez stanovenia náhrady. Takýto postup je v nesúlade s čl. 20 ods. 1 a 4 ústavy, pretože tento zaručuje ochranu vlastníckeho práva a nepripúšťa vyvlastnenie priamo zo zákona, ale len na základe zákona, a to vtedy, keď je vyvlastnenie výsledkom konania pred orgánom verejnej moci (napr. správneho konania), voči ktorému možno uplatniť kritéria spravodlivého procesu vrátane preskúmateľnosti jeho rozhodnutí nezávislým súdom. Základné princípy spravodlivého konania nemôže konvalidovať ani tá skutočnosť, že držiteľ

zbrojného preukazu alebo licencie alebo majiteľ zbrane môže požiadať o predĺženie lehoty úschovy do vydania právoplatného rozhodnutia. Zákonodarca použil výraz „zbraň a strelivo prípadnú“, ktorý možno stotožniť s výrazom „prepadnú“, ktorý je výrazom používaným v teórii trestného práva ako súčasť výrazu majetkové sankcie „prepadnutie vecí“. V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že nejde o trestnú sankciu, a ani napriek tomu citované ustanovenie zákona neuvažuje s primeranou náhradou. Otázka primeranej náhrady je základnou a neopomenuteľnou súčasťou garancií poskytnutých v čl. 20 ods. 4 ústavy pre vyvlastnenie alebo nútené obmedzenie. Na dosiahnutie účelu zákona, ktorým je skutočnosť, aby so zbraňou a strelivom nakladali len osoby s príslušnými zbrojnými povoleniami alebo licenciou, je možnosť zveriť týmto osobám uloženie do úschovy na náklady vlastníka zbraní a streliva s možnosťou predaja zbraní a streliva za následného uhradenia vzniknutých nákladov. Z uvedeného vyplýva, že ustanovenie § 39 ods.2 zákona o strelných zbraniach nie je v súlade s čl. 20 ods. 1 a 4 ústavy (bod 3 výroku nálezu)“.

Dôvody, ktoré uviedol Ústavný súd Slovenskej republiky voči ustanoveniam § 39 ods. 2 a tiež k § 59 písm. b) a c) zákona č.190/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov z hľadiska nesúladu s čl. 20 ods. 1 a 4 Ústavy Slovenskej republiky podľa môjho názoru treba aplikovať aj na nové ustanovenie § 72b, ktoré tiež ustanovuje nútené obmedzenie vlastníctva priamo zákonom, bez rozhodnutia príslušného orgánu verejnej moci, bez právnych záruk preskúmania súdom a bez primeranej náhrady. Takýto postup sa navyše v dôvodovej správe vôbec nevysvetľuje.

Okrem vyššie uvedeného nedostatku vo vzťahu k § 72b musím konštatovať, že nerieši otázku nakladania so strelivom do strelných zbraní, ak osoba ktorá dobrovoľne odovzdá strelivo do úschovy útvaru Policajného zboru s ním nenaloží podľa § 72b ods. 4.

V záujme právnej istoty by bolo tiež vhodné ,aby sa lehoty podľa § 72b ods. 2 a 4 počítali od doručenia písomného oznámenia.

V schválenom zákone je potrebné vykonať aj legislatívno-technické úpravy v 7.bode.Treba tiež upraviť dátum účinnosti zákona v čl. II a vo väzbe naň aj v nadpise pod § 72b a v jeho odseku 1.

III

V nadväznosti na dôvody uvedené v časti II navrhujem, aby Národná rada Slovenskej republiky pri opätovnom prerokovaní schválila zákon s týmito zmenami :

1. V čl. I 7. bod znie:
„7. V § 39 ods. 1 sa slová „ a § 59 písm. a“ nahrádzajú slovami „ , § 59 a § 72b ods .5 “.“.
2. V čl. I 11. bode v nadpise pod § 72b a v § 72b ods.1 sa slová „ od 1.októbra 2009 do 30. apríla 2010“ nahrádzajú slovami „od 1. novembra 2009 do 31.mája 2010“ .
3. V čl. I 11. bode v § 72b ods. 2 a 4 sa za slovo „od“ vkladá slovo „doručenia“.
4. V čl. I 11. bode sa v § 72 ods. 2 vypúšťa tretia veta.
5. V čl. I 11. bode v § 72b sa za odsek 4 pripája odsek 5 , ktorý znie :
„(5) Ak osoba o zaevidovanie zbrane nepožiada podľa odseku 2 alebo neprevedie vlastníctvo zbrane alebo streliva na inú osobu podľa odseku 4 v ustanovenej lehote, zbraň alebo strelivo policajný útvar ďalej uschová.“.
6. Čl. II znie :

„Čl. II

Tento zákon nadobúda účinnosť 1. novembra 2009.“.

Bratislava 28. septembra 2009